

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით
შესავალი ნაწილი

29 აგვისტო, 2019 წელი
ბორჯომი

ქ.

ახალციხის რაიონული სასამართლო
ბორჯომის მაგისტრატი მოსამართლე - ლუიზა თოდუა
სხდომის მდივანი - ლანა ლონდარიძე

თავდაპირველი სარჩელით:

მოსარჩელე - თ----- ლ-----ე

მოპასუხე - შპს „კ-----“

წარმომადგენელი - ა----- პ-----ი

წარმომადგენელი - გ-----ე

დავის საგანი სარჩელით: გარიგების შეუსრულებლობისათვის გადახდილი თანხის 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის უკან დაბრუნება

შეგებებული სარჩელით:

მოსარჩელე - შპს „კ-----“

წარმომადგენელი - ა----- პ-----ი

მოპასუხე - თ----- ლ-----ე

დავის საგანი შეგებებული სარჩელით: თანხის დაკისრება

აღწერილობითი ნაწილი

1.1. სასარჩელო მოთხოვნა თავდაპირველი სარჩელით:

შპს „კ-----მა“ ზეპირი შეთანხმებიდან გამომდინარე ვალდებულების შეუსრულებლობის გამო, მოსარჩელე თ----- ლ-----ეს დაუბრუნოს მისთვის გადახდილი 5000 ლარი.

მოსარჩელე თ----- ლ-----მ სარჩელი დააფუძნა შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებს:

მოსარჩელე თ----- ლ-----ეს ბ-----ის ტერიტორიაზე (საკადასტრო კოდი - 6-----), 2002 წლის 08 ივლისს ქონების მართვის ბორჯომის სამმართველოს მიერ საკუთრებაში გადაეცა სახაზინო საწარმო „ს-----“-ს დაუმთავრებელი შენობის მე-3 და მე-4 სართულები - 966 კვ.მ, ხოლო სარდაფი და პირველი სართული დღესაც სახელმწიფოს საკუთრებაშია, შენობა მდებარეობს 5474.00 კვ.მ. მიწის ნაკვეთზე. აღნიშნული დარეგისტრირებულია საჯარო რეესტრში 2007 წლის 03 აპრილს. მოსარჩელემ კერ მოახდინა თავისი საკუთრების გამიჯვნა სახელმწიფო საკუთრებისაგან და კერ იყენებდა მას. ტერიტორია კი გამხდარი იყო საქონლის სადგომად, რასაც სახელმწიფო არ აქცევდა ყურადღებას.

ზემოაღნიშნული მიზეზების გამო, მოსარჩელემ მიმართა შპს „კ-----“-ს დამფუძნებელს ნ----- მ-----ს, რომელთანაც დადო ზეპირი გარიგება, რომლის თანახმადაც მას თავისი ფირმის მეშვეობით უნდა გაეწია დახმარება და მოეხდინა მისი საკუთრების გამიჯვნა და დარეგისტრირება, ასევე გამიჯვნამდე მიმართავდა პოლიციას და აღკვეთავდა საქონლის ტერიტორიაზე ყოფნას. აღნიშნულზე მოითხოვა 5000 ლარის გადახდა, რაზეც თ----- ლ----- დაეთანხმა. ნ----- მ-----მა მას ასევე შესთავაზე, რომ თუ სურვილი ექნებოდა შეეძლო სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული ქონებაც მისთვის გადაეცა და ამაშიც მოითხოვა 5000 ლარი, რაც საქმის დამთავრების შემდეგ უნდა გადაეხადა მოსარჩელეს. თ----- ლ----- დაეთანხმა აღნიშნულ პირობას. 2017 წლის 25 დეკემბერს, შპს „კ-----“-ს სახელზე 4 ქვითრით გადარიცხა 5000 ლარი, ნ----- მ-----მა კი ფაქტობრივად არაფერი გააკეთა, მხოლოდ წერილებით მიმართა სხვადასხვა უწყებებს, კერძოდ 2018 წლის 05 სექტემბერს სამცხე-ჯავახეთის საოლქო პროკურორს, საიდანაც 27 სექტემბერს მიუვიდა პასუხი, რომ მის უძრავ ქონებაზე გამოძიება არ მიმდინარეობდა და ასევე მ-----ის დახმარებით შეიტანა განცხადება ბორჯომის პოლიციაში, რათა მოსახლეობას ზემოაღნიშნულ ტერიტორიაზე არ შეეშვა საქონელი. ტერიტორია კლიტით ჩაიკეტა, მაგრამ პირუტყვი კვლავ დადის იქ.

მოსარჩელემ ნ----- მ-----ის ფირმას გადაუხადა 5000 ლარი იმიტომ, რომ მოეხდინა მისი უძრავი ქონების გამიჯვნა და საჯარო რეესტრში რეგისტრაცია. მან კი შეთანხმება არ შეასრულა და მიუხედავად რამდენჯერმე მასთან საუბრისა, არც ფულს უბრუნებს და აცხადებს, რომ აღნიშნული თანხის ფარგლებში, მან ყველაფერი გააკეთა.

1.2. სასარჩელო მოთხოვნა შეგებებული სარჩელით:

2017 წლის 25 დეკემბერს, შპს „კ-----სა“ და მოპასუხე თ----- ლ-----ის შორის მომსახურების შესახებ დადებული ზეპირი გარიგებიდან გამომდინარე, მოპასუხე თ----- ლ-----ის შპს „კ-----“-ს სასარგებლოდ დაეკისროს 5000 ლარის ანაზღაურება.

მოსარჩელე შპს „კ-----მა“ სარჩელი დააფუძნა შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებს:

ბ-----ში მდებარე არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების 5474 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი (ს/კ-6-----) და მასზე განთავსებული შენობა-ნაგებობა წარმოადგენს მოსარჩელე თ----- ლ-----ისა და სახელმწიფოს თანასაკუთრებას. 2017 წლის დეკემბრის თვეში, მოპასუხე თ----- ლ-----ემ მოსარჩელეს სთხოვა დახმარებოდა აღნიშნული შენობის გამიჯვნაში, მოსახლეობის მხრიდან შენობის სარგებლობაში ხელის შეშლის აღკვეთასა და უკანონო მფლობელობიდან გამოთხოვაში.

შპს „კ-----“-ს დამფუძნებელს ნ----- მ-----სა და მოსარჩელეს შორის დაიდო ზეპირი გარიგება შემდეგზე: ვინაიდან სახელმწიფო ქონების ეროვნულ სააგენტოში სამართლებრივი უზრუნველყოფის სამსახურში მიმდინარეობდა საქმისწარმოება საქმე გაიყო ორ ნაწილად: პირველი ნაწილი მოიცავდა მათი მხრიდან ზემოაღნიშნული საქმისწარმოებაში ჩართვას, ვინაიდან აღნიშნული უძრავი ქონება მოსახლეობას უკანონოდ ჰქონდა დაკავებული და იყენებდა საქონლის სადგომად, ამიტომ უნდა მიემართათ პოლიციისათვის განცხადებით, რათა მოეხდინათ მოსახლეობის მხრიდან მოსარჩელის საკუთრების უფლების განხორციელებაში ხელშეშლის აღკვეთა და გაეთავისუფლებინათ და გადაეცათ უკანონოდ დაკავებული ტერიტორია მისთვის, აღნიშნულში მოსარჩელეს უნდა გადაეხადა 5000 ლარი, აღნიშნული თანხა მოსარჩელის მიერ გადახდილი იქნა. გარიგების მეორე ნაწილი მოიცავდა, უძრავი ქონების გამიჯვნის ნახაზისა და დასკვნის შედგენის და გამიჯვნის საკითხის დაყენებას შესაბამის სამსახურში, რაშიც მოსარჩელეს დამატებით უნდა გადაეხადა 5000 ლარი.

სოფელ ს-----ის მოსახლეობას, აღნიშნული უძრავი ქონების პირველი სართული და ეზო პირუტყვის სადგომად და საძოვრად ჰქონდა გადაქცეული, ამის გამო მოსარჩელე ვერ იყენებდა შენობის მეორე და მესამე სართულზე მოწყობილ სასტუმროს. გარიგების შესაბამისად, მათ ადვოკატების მეშვეობით მიმართეს შსს ბორჯომის რაიონულ სამმართველოს და მოითხოვეს მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონების განთავისუფლება და ხელის შეშლის აღკვეთა, პარალელურად ჩაერთნენ ბორჯომის მუნიციპალიტეტის საკრებულოში დაწყებულ ადმინისტრაციულ წარმოებაში, რადგან

მოქალაქეებმა მათ მუნიციპალიტეტში უჩივლეს. პოლიციის ჩარევის შედეგად, მათ გაათავისუფლეს უკანონოდ დაკავებული მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონება. პოლიციამ გააფრთხილა მოქალაქეები, რომ ხელი აღარ შეეშალათ მომავალში თ----- ლ-----ისათვის. ჭიშკარს დაადეს კლიტე და გასაღებები გადასცეს თ----- ლ-----ესა და სახელმწიფო ქონების ეროვნულ სააგენტოს.

პარალელურად კომპანიის წარმომადგენლები ჩაერთნენ სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოს წარმოებაში არსებულ სამართლებრივი საქმის წარმოებაში, ახორციელებდნენ საქმესთან დაკავშირებულ კორესპონდენციებს, ასევე გამოითხოვეს საჭირო დოკუმენტაცია საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს არქივიდან და მიიღეს შესაბამისი პასუხები, აღმოჩნდა, რომ სააგენტომ პროკურატურას გადაუგზავნა თ----- ლ-----ის კუთვნილი წილის ნაწილში სარეგისტრაციო დოკუმენტაცია და მოითხოვეს თ----- ლ-----ის კუთვნილი წილის საკუთრების უფლებით რეგისტრაციასთან დაკავშირებით დოკუმენტაციის სავარაუდო გაყალბების ფაქტზე გამოძიების დაწყება, მათ მიერ მოპოვებული ინფორმაციის თანახმად დადგინდა, რომ აღნიშნულ ქონებასთან დაკავშირებით გამოძიება არ მიმდინარეობდა.

პროკურატურიდან მიღებული ინფორმაციის შემდეგ, კომპანიის წარმომადგენლებმა წერილობით მიმართეს სააგენტოს და მოითხოვეს აღნიშნული ქონების რეალური გამიჯვნა, მაგრამ სააგენტომ წერილობით უარი უთხრა გამიჯვნაზე, ვინაიდან მოცემულ ქონებასთან დაკავშირებით გამოძიება არ მიმდინარეობდა, კომპანიას უკვე თავისუფლად შეეძლო სააგენტოს წინააღმდეგ სარჩელით მიემართა სასამართლოსთვის და მოეთხოვა ქონების რეალური გამიჯვნა, რაც მიღწევადი იყო და სასამართლოს გადაწყვეტილებით ქონებას გამიჯნავდნენ, ამისთვის მოამზადეს ქონების გამიჯვნის ნახაზი და დასკვნა, მაგრამ მას შემდეგ, რაც მათი დახმარებით პოლიციამ გაათავისუფლა მოსარჩელის კუთვნილი ტერიტორია და მოქალაქეებს აუკრძალა აღნიშნული ქონების უკანონო ხელყოფა, თ----- ლ-----ეს დაეკარგა გამიჯვნის ინტერესი და განაცხადა, რომ ამ ეტაპისთვის შეეჩერებინათ პროცედურა, რაც კომპანიის წარმომადგენლებმა შეასრულეს.

თ----- ლ-----ესა და კომპანიას შორის 2017 წლის დეკემბრის თვეში დადებული გარიგების პირობის ორივე ნაწილი მათი მხრიდან უკვე შესრულებულია, მაგრამ თ----- ლ-----ემ დაარღვია გარიგების პირობა და არ გადაიხდა გარიგებით შეთანხმებული თანხის მეორე ნაწილი - 5000 ლარი, რითაც მათ მიადგათ მატერიალური ზიანი, მართალია თ----- ლ-----ეს შეეძლო გადაეფიქრებინა ქონების გამიჯვნა და აღნიშნული მისი უფლებაა, მაგრამ ვინაიდან კომპანიის მხრიდან პირნათლად შესრულდა გარიგების ყველა პირობა, მოპასუხე ვალდებულია აუნაზღაუროს მათ გარიგებით შეთანხმებული თანხა.

2.1. მოპასუხე შპს „კ-----ის“ პოზიცია სარჩელზე

მოპასუხემ შპს „კ-----ის“ წარმომადგენელმა ა----- კ-----მა სარჩელი არ ცნო და შესაგებელში მიუთითა, რომ შპს „კ-----ის“ დამფუძნებელ ნ----- მ-----სა და მოსარჩელეს შორის დაიდო ზეპირი გარიგება, რომლის თანახმადაც საქმე გაიყო ორ ნაწილად: პირველი ნაწილი მოიცავდა მათი მხრიდან ქონების ეროვნულ სააგენტოში მიმდინარე საქმისწარმოებაში ჩართვას, ვინაიდან აღნიშნული უძრავი ქონება მოსახლეობას უკანონოდ ჰქონდა დაკავებული და იყენებდა საქონლის სადგომად, ამიტომ უნდა მიემართათ პოლიციისათვის განცხადებით, რათა მოეხდინათ მოსახლეობის მხრიდან მოსარჩელის საკუთრების უფლების განხორციელებაში ხელშეშლის აღკვეთა და გაეთავისუფლებინათ და გადაეცათ უკანონოდ დაკავებული ტერიტორია მისთვის, აღნიშნულის დახმარებაში მოსარჩელეს უნდა გადაეხადა 5000 ლარი, აღნიშნული თანხა მოსარჩელის მიერ გადახდილი იქნა. გარიგების მეორე ნაწილი მოიცავდა, უძრავი ქონების გამიჯვნის ნახაზისა და დასკვნის შედგენის და გამიჯვნის საკითხის დაყენებას შესაბამის სამსახურში, რაშიც მოსარჩელეს დამატებით უნდა გადაეხადა 5000 ლარი.

მოპასუხის მხრიდან მოხდა გარიგების პირობების შესრულება, მათ მიმართეს სხვადასხვა უწყებებს, ჩაერთნენ საქმისწარმოებაში, გაათავისუფლეს აღნიშნული ტერიტორია საქონლისგან და უკანონო ხელშეშლისგან, შეადგინეს უძრავი ქონების გამიჯვნის ნახაზები და შესაბამისი დასკვნა. პროკურატურიდან მიღებული ინფორმაციის შემდეგ, კომპანიის წარმომადგენლებმა წერილობით მიმართეს სააგენტოს და მოითხოვეს აღნიშნული ქონების რეალური გამიჯვნა, მაგრამ სააგენტომ წერილობით უარი უთხრა გამიჯვნაზე. ვინაიდან მოცემულ ქონებასთან დაკავშირებით გამოძიება არ მიმდინარეობდა, კომპანიას უკვე თავისუფლად შეეძლო სააგენტოს წინააღმდეგ სარჩელით მიემართა სასამართლოსთვის და მოეთხოვა ქონების რეალური გამიჯვნა, რაც მიღწევადი იყო და სასამართლოს გადაწყვეტილებით ქონებას გამიჯნავდნენ, ამისთვის მოამზადეს ქონების გამიჯვნის ნახაზი და დასკვნა, მაგრამ მას შემდეგ, რაც მათი დახმარებით პოლიციამ გაათავისუფლა მოსარჩელის კუთვნილი ტერიტორია და მოქალაქეებს აუკრძალა აღნიშნული ქონების უკანონო ხელყოფა, თ----- ლ-----ეს დაეკარგა გამიჯვნის ინტერესი და განაცხადა, რომ ამ ეტაპისთვის შეეჩერებინათ პროცედურა, რაც კომპანიის წარმომადგენლებმა შეასრულეს.

2.2. მოპასუხე თ----- ლ-----ის პოზიცია შეგებებულ სარჩელზე

მოპასუხე თ----- ლ-----ემ სარჩელი არ ცნო და შესაგებელში მიუთითა, რომ მან მიმართა ფირმას რათა გაემიჯნა მისი კუთვნილი უძრავი ქონება სახელმწიფო საკუთრებისგან, რადგან სახელმწიფო ქონების ეროვნულ

სააგენტოში მიმდინარეობდა საქმის წარმოება და ჭიანჭურდებოდა გამიჯვნა. ამასთან აუხსნა, რომ ტერიტორიაზე შედიოდა სოფლის საქონელი და აბინძურებდა ეზოს, გამიჯვნის შემთხვევაში კი მიხედავდა თავის საკუთრებას, მას არ სურდა სოფლის მოსახლეობასთან კონფლიქტში შესვლა, რადგან მათ იცოდნენ, რომ ტერიტორიის ნაწილი სახელმწიფო საკუთრება იყო. ნ----- მ-----მა მოითხოვა 5000 ლარი, ხოლო საქმის დამთავრების შემდეგ კი კიდევ 5000 ლარი. ნ----- მ-----ს მისთვის უნდა ჩაებარებინა საჯარო რეესტრში დარეგისტრირებული ამონაწერი. ნ----- მ-----მა შესთავაზა, რომ სანამ საქმეს მოაგვარებდა, პოლიციაში შეეტანათ განცხადება, რათა მოსახლეობას ტერიტორიაზე პირუტყვი არ შეეშვა, რაზეც თ----- ლ-----ე დაეთანხმა. ადვოკატ მ-----ემ დააწერინა განცხადება და მასთან ერთად შეიტანა განცხადება პოლიციაში, პოლიციამ მოსახლეობა გააფრთხილა, მაგრამ ამას შედეგი არ მოჰყვა, რადგან იგივე მდომარეობაა ისევ.

თ----- ლ-----ის განმარტებით, მან ყველა საჭირო დოკუმენტი წარუდგინა ნ----- მ-----ს. მას უნდა მოეხდინა ქონების უმოკლეს ვადაში გამიჯვნა და მისთვის ჩაებარებინა გამიჯნული ქონების დარეგისტრირების ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან და მიიღებდა კიდევ 5000 ლარს. მან ასევე განმარტა, რომ მათ შორის სიტყვიერი შეთანხმება მოხდა 2017 წლის დეკემბერში. გამიჯვნის საკითხი კომპანიას უნდა მოეგვარებინა უმოკლეს ვადაში, მაქსიმუმ 6 თვეში, რადგან ივლისში საკურორტო სეზონის დადგომისთანავე გამიჯვნა დამთავრებული უნდა ყოფილიყო.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. ბ-----ში მდებარე 5474 კვ.მ ფართის არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთსა და მასზედ მდებარე შენობა-ნაგებობებზე (ს.კ. 6-----) რეგისტრირებულია თ----- ლ-----ის და სახელმწიფოს თანასაკუთრების უფლება, აქედან შენობის III-IV სართული, 966 კვ.მ. ეკუთვნის თ----- ლ-----ეს (3/6-0-----), ხოლო სარდაფი - 945.71 კვ.მ. და I სართული - 480.24 კვ.მ. არის სახელმწიფოს საკუთრება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 17-18);
- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი (იხ. სხდომის ოქმი);

3.1.2. 2017 წლის დეკემბერში თ----- ლ-----ეს და შპს „კ-----ს“ შორის დაიდო ზეპირი გარიგება დავალების თაობაზე, რომლის ფარგლებშიც შპს „კ-----ს“ უნდა გაეწია თ----- ლ-----ისათვის იურიდიული მომსახურება, რისთვისაც 2017 წლის 25 დეკემბერს თ-----

ლ-----ემ შპს „კ-----ს“ გადაურიცხა 5000 ლარი.

აღნიშნული ხელშეკრულების შესაბამისად, 2017 წლის 25 და 26 დეკემბერს თ----- ლ-----ემ ა----- კ-----ის და ნ----- მ-----ის მიმართ შესაბამისად გასცა სანოტარო წესით დამოწმებული რწმუნებულებები, რომელთა საფუძველზეც ა----- კ-----ს და ნ----- მ-----ს მიენიჭათ უფლებამოსილება ეწარმოებინათ მარწმუნებლის საქმეები ადმინისტრაციულ ორგანოებში, ასევე ყველა ინსტანციის სასამართლოში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- საგადახდო ქვითრები (ს.ფ. 19);
- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი (იხ. სხდომის ოქმი);
- რწმუნებულებები (ს.ფ. 109-113)
- მოწმე ნ----- მ-----ის ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);

3.1.3. დღეის მდგომარეობით, თ----- ლ-----ისა და სახელმწიფოს თანასაკუთრებაში არსებული ბ-----ში მდებარე უძრავი ქონება (ს.კ. 6-----) არ არის გამიჯნული.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი (იხ. სხდომის ოქმი).

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. მხარეთა შორის დადებული ზეპირი შეთანხმების საფუძველზე შპს „კ-----ს“ წარმომადგენლები ჩაერთნენ სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოს წარმოებაში არსებული საქმის წარმოებაში, მიმართეს სახელმწიფო ქონების ეროვნულ სააგენტოს თანასაკუთრებაში არსებული ქონების გამიჯვნის, ასევე თანასაკუთრებაში არსებული ქონების სახელმწიფო წილის შესყიდვის მოთხოვნით, ახორციელებდნენ საქმესთან დაკავშირებულ კორესპონდენციებს, გამოითხოვეს შესაბამისი დოკუმენტაციები და მიიღეს შესაბამისი პასუხები.

ასევე ქონების გამიჯვნის მიზნით მომზადებული იქნა შესაბამისი დასკვნა, რომლის საფასური გადახდილი იქნა შპს „კ-----ს“ მიერ თ----- ლ-----ისაგან ხელშეკრულების საფუძველზე მიღებული თანხიდან.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- მიმართვები და გამოთხოვილი მასალები (იხ. 48-106, 177-217);
- მოწმე ნ----- მ-----ის ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);

- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი (იხ. სხდომის ოქმი).

3.2.2. შპს „კ-----ს“ მიერ დაქირავებული ადვოკატის დახმარებით, თ----- ლ-----ის მიერ ბორჯომის რაიონულ სამმართველოში შეტანილი იქნა განცხადება თ----- ლ-----ის კუთვნილი უძრავი ქონების სოფლის მოსახლეობის მიერ უკანონოდ დაკავების თაობაზე, რის შედეგადაც ქონება გათავისუფლებული იქნა, ჭიშკარს დაადეს კლიტე, რომლის გასაღები გადაეცა თ----- ლ-----ესა და სახელმწიფო ქონების ეროვნულ სააგენტოს, როგორც ქონების თანამესაკუთრეს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- მიმართვები;
- მოწმე მ-----ის ჩვენება (იხ. სხდომის ოქმი);
- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი (იხ. სხდომის ოქმი).

3.2.3. შპს „კ-----“ს წარმომადგენლების დახმარებით სამცხე-ჯავახეთის საოლქო პროკურატურიდან მიღებული იქნა პასუხი, რომ სამცხე-ჯავახეთის საოლქო პროკურატურაში და მისდამი დაქვემდებარებულ უწყებებში თ----- ლ-----ის თანასაკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებასთან (ს.კ. ნ-----) დაკავშირებით გამოძიება არ მიმდინარეობს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- მიმართვა (იხ. ს.ფ 48);
- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი (იხ. სხდომის ოქმი).

3.2.4. ვინაიდან სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოდან მიღებული იქნა უარი ქონების გამიჯვნის თაობაზე, შპს „კ-----“ს წარმომადგენლებმა შესთავაზეს თ----- ლ-----ეს ქონების გამიჯვნის მოთხოვნით სასამართლოსათვის მიმართვა, თუმცა თ----- ლ-----ემ აღნიშნულზე უარი განაცხადა და შეწყვიტა შპს „კ-----თან“ დადებული ხელშეკრულება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- მოწმეების კ-----ის და ნ----- მ-----ის ჩვენება;
- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი (იხ. სხდომის ოქმი).

3.2.5. სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ მხარეთა შორის არსებული ზეპირი ხელშეკრულების თანახმად შპს „კ-----ს“ თ----- ლ-----ისათვის დავალების ფარგლებში უნდა განეხორციელებინა შემდეგი მოქმედებები: ჩართულიყვნენ ქონების ეროვნული სააგენტოს წარმოებაში არსებული საქმის წარმოებაში; გამოეთხოვათ შესაბამისი დოკუმენტები; მოემზადათ საჭირო დოკუმენტაცია ქონების

გამიჯვნისათვის, მათ შორის მიეღოთ შესაბამისი ექსპერტის დასკვნა; წარემართათ სასამართლოში საქმე ქონების გამიჯვნასთან დაკავშირებით; ასევე დამატებით აღმოეჩინათ დახმარება სოფლის მოსახლეობის მიერ უკანონოდ დაკავებული თ----- ლ-----ის კუთვნილი ქონების გათავისუფლებაში. აღნიშნული დავალების შესრულებაში თ----- ლ-----ეს შპს „კ-----სთვის“ უნდა გადაეხადა 5 000 ლარი, ამ თანხიდან კომპანიას უნდა გაეღო დავალების შესასრულებლად საჭირო ხარჯები. ქონების რეალურად გამიჯვნის შემდეგ კი თ----- ლ-----ეს შპს „კ-----სათვის“ დამატებით უნდა გადაეხადა 5 000 ლარი.

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით განმტკიცებული შეჯიბრებითობის პრინციპიდან გამომდინარეობს მხარის თავისუფლება, მისი მოთხოვნის დამადასტურებელი მტკიცებულებების წარდგენაში. კერძოდ, მხარე აღჭურვილია უფლებით, თავადვე განსაზღვროს თუ რა ფაქტებითა და მტკიცებულებებით დაადასტუროს მისი მოთხოვნა, მან საკუთარი შეხედულებით, დამოუკიდებლად უნდა განსაზღვროს და გადაწყვიტოს თუ რა ფაქტობრივი საფუძვლის მითითებით გაამყაროს მისი მოთხოვნის მართებულობა, ამ მხრივ მხარეს აქვს აბსოლუტური შესაძლებლობა, მიუთითოს ნებისმიერ ფაქტსა თუ მოვლენაზე, რაც, მისი აზრით, ადასტურებს მისი მოთხოვნის კანონიერებას.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის 1-ლი და მე-2 ნაწილების თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. იმ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. ამავე კოდექსის 103-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, კი მტკიცებულებებს სასამართლოს წარუდგენენ მხარეები. სასამართლოს შეუძლია შესთავაზოს მხარეებს წარმოადგინონ დამატებითი მტკიცებულებები.

საქართველოს სამოქალაქო სამართალსა და საპროცესო სამართალში არსებობს მტკიცების ტვირთის სამართლიანი და ობიექტური განაწილების სტანდარტი. მტკიცების ტვირთი განაწილებულ უნდა იქნეს იმგვარად, რომ მოსარჩელესა და მოპასუხეს უნდა დაეკისროთ იმ ფაქტების დამტკიცების ტვირთი, რომელთა მტკიცება მათთვის უფრო მარტივი და ობიექტურად შესაძლებელია. კერძოდ, მოსარჩელემ უნდა დაადასტუროს გარემოებები, რომლებზედაც იგი ამყარებს სასარჩელო მოთხოვნას, ხოლო მოპასუხემ კი ის გარემოებები, რომლებსაც შესაგებელი ეფუძნება. მტკიცების ტვირთის გადანაწილებას არამარტო საპროცესო-სამართლებრივი მნიშვნელობა აქვს, არამედ არსებითი მატერიალურ-სამართლებრივი მნიშვნელობაც გააჩნია, ვინაიდან მხარის მიერ ამ საპროცესო მოვალეობის შეუსრულებლობას ან არაჯეროვნად განხორციელებას, შედეგად მოჰყვება ამავე მხარისათვის უარყოფითი -

არახელსაყრელი შედეგი.

მოცემულ შემთხვევაში მხარეთა შორის არსებული დავალების ხელშეკრულება წერილობითი ფორმით დადებული არ ყოფილა. ამდენად, ხელშეკრულების პირობების დადგენისას სასამართლო შეზღუდულია მხარეთა მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით, ასევე იმ გარემოებებით, რასაც მხარეები დაადასტურებენ თავიანთ სარჩელსა თუ შესაგებელში, ასევე ახსნა-განმარტებებში.

განსახილველ შემთხვევაში თავად თ----- ლ-----ე თავის შესაგებელში შეგებებულ სარჩელზე ადასტურებს, რომ შეთანხმების შესაბამისად მას სურდა ქონების გამიჯვნა, რაც ჭიანურდებოდა სახელმწიფო ქონების ეროვნულ სააგენტოში მიმდინარე წარმოების გამო. აღნიშნული საკითხის მოსაგვარებლად მან მიმართა შპს „კ-----ს“, რაშიც შეთანხმებისამებრ თავიდან გადაიხადა 5000 ლარი, ხოლო ქონების რეალურად გაყოფის შემდეგ კიდევ უნდა გადაეხადა 5000 ლარი.

აღნიშნული გარემოებები ასევე გარკვეულწილად დაადასტურეს მოწმეებმა ნ----- მ-----მა და კ-----ემ, რაც ასევე დასტურდება შპს „კ-----ს“ მიერ დავალების ფარგლებში შესრულებული მოქმედებებით.

აღნიშნულის საწინააღმდეგო მტკიცებულება კი საქმეში წარმოდგენილი არ ყოფილა.

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლო გაეცნო სარჩელს, წარმოდგენილ წერილობით მასალებს, მხარეთა ახსნა-განმარტებებს და მიაჩნია, რომ თ----- ლ-----ის სარჩელი, ასევე შპს „კ-----ს“ შეგებებული სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე, 68-69-ე, 316-317-ე, 327-ე, 361-ე, 709-712-ე მუხლები.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლის თანახმად, გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც მიმართულია სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ.

ამავე კოდექსის 68-ე მუხლის თანახმად, გარიგების ნამდვილობისათვის საჭიროა კანონით დადგენილი ფორმის დაცვა. თუ ასეთი ფორმა არ არის დაწესებული, მხარეებს შეუძლიათ თვითონ განსაზღვრონ იგი.

ხოლო 69-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად კი, გარიგება შეიძლება დაიდოს ზეპირად ან წერილობითი ფორმით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 709-ე მუხლის თანახმად, დავალების ხელშეკრულებით რწმუნებული ვალდებულია შეასრულოს მისთვის დავალებული (მინდობილი) ერთი ან რამდენიმე მოქმედება მარწმუნებლის სახელითა და ხარჯზე.

განსახილველ შემთხვევაში, მხარეები იმყოფებიან ზეპირი დავალების ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ვალდებულებით-სამართლებრივ ურთიერთობაში.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 710-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მარწმუნებელი ვალდებულია გადაუხადოს რწმუნებულს გასამრჯელო მხოლოდ ხელშეკრულებით ან კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში. მეორე ნაწილის თანახმად კი, გასამრჯელო ჩაითვლება უსიტყვოდ შეთანხმებულად, თუ გარემოებათა მიხედვით მოქმედების შესრულება მხოლოდ გასამრჯელოთი არის მოსალოდნელი.

ამავე კოდექსის 712-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილის თანახმად, რწმუნებული მოვალეა შეასრულოს მარწმუნებლის მითითებები, რწმუნებულს შეუძლია გადაუხვიოს მარწმუნებლის მითითებებს, თუ გარემოებებიდან გამომდინარე, მას შეუძლია ივარაუდოს, რომ მარწმუნებელი საქმის ვითარების ცოდნის შემთხვევაში მოიწონებდა ასეთ გადახვევას. რწმუნებული მოვალეა მითითებებისაგან გადახვევამდე შეატყობინოს მარწმუნებელს და დაელოდოს მის გადაწყვეტილებას, თუკი დაყოვნებით მარწმუნებელს არ შეექმნება ზიანის მიყენების საფრთხე.

სსკ-ის 717-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, **მარწმუნებელმა უნდა აუნაზღაუროს რწმუნებულს მინდობილი მოქმედების შესასრულებლად გაწეული აუცილებელი ხარჯები.** ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების თანახმად, ამ მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით მოთხოვნა არ არსებობს, თუ ხარჯები გასამრჯელოთი უნდა დაიფაროს და რწმუნებულს შეუძლია მოსთხოვოს მარწმუნებელს ავანსი იმ ხარჯებისათვის, რომლებიც მას უნდა აუნაზღაურდეს.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მხარეთა შორის სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის საფუძველია 2017 წლის დეკემბერში დადებული

ზეპირი ხელშეკრულება. ხელშეკრულების საგნად განისაზღვრა თ----- ლ----- ისა და სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული ქონების გამიჯვნა და აღნიშნულთან დაკავშირებით ყველა საჭირო მოქმედებების შესრულება.

სსკ-ის 327-ე მუხლის თანახმად, ზეპირი და სასყიდლიანი დავალების ხელშეკრულების არსებობის დადასტურება გულისხმობს იმასაც, რომ მხარეები საზღაურის ოდენობაზეც შეთანხმდნენ.

მხარეთა ახსნა-განმარტებითა და საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ მხარეთა შეთანხმებით, თ----- ლ-----ეს თავიდან უნდა გადაეხადა 5000 ლარი, რაშიც შედიოდა გამიჯვნისათვის აუცილებელი პროცედურების შესასრულებლად გათვალისწინებული ხარჯები, ასევე ადვოკატებისა და კომპანიის ხარჯებიც. ხოლო უძრავი ქონების რეალურად გამიჯვნის შემდეგ კი თ----- ლ-----ეს კიდევ უნდა გადაეხადა 5000 ლარი.

აღნიშნული ხელშეკრულების ფარგლებში, თ----- ლ-----ემ კომპანიას ავანსად გადაუხადა 5000 ლარი. აღნიშნული გადახდით, მან შეასრულა ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირობა, რომლის საფუძველზეც კომპანიას წარმოეშვა შესრულების ვალდებულება.

6.3. სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება. შესრულება შეიძლება გამოიხატოს მოქმედებისაგან თავის შეკავებაშიც, ხოლო მეორე ნაწილის თანახმად, თავისი შინაარსისა და ხასიათის გათვალისწინებით ვალდებულება შეიძლება ყოველ მხარეს აკისრებდეს მეორე მხარის უფლებებისა და ქონებისადმი განსაკუთრებულ გულისხმიერებას.

ამავე კოდექსის 317-ე მუხლის თანახმად, **ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება**, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 319-ე მუხლის თანახმად, პირველი წინადადების თანახმად, კერძო სამართლის სუბიექტებს შეუძლიათ კანონის ფარგლებში თავისუფლად დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულებათა შინაარსი. მათ შეუძლიათ დადონ ისეთი ხელშეკრულებებიც, რომლებიც კანონით გათვალისწინებული არ არის, მაგრამ არ ეწინააღმდეგება მას. აღნიშნული მუხლით სახელშეკრულებო თავისუფლება კანონისმიერ ჩარჩოშია მოქცეული.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად,

ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილსინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილას. ჯეროვანი შესრულება შეიცავს რამდენიმე მოთხოვნის დაცვის აუცილებლობას, რომლებიც განსაზღვრავენ, ვინ ვის წინაშე უნდა განახორციელოს შესრულება, რომელი საგნით, სად, როდის და რა გზით უნდა განხორციელდეს იგი. ბრუნვის მონაწილის ვალდებულება, ჯეროვნად შეასრულოს ვალდებულება, ემყარება იმ სინამდვილეს, რომელიც მისთვის ცნობილია და მას ამ სინამდვილისადმი კეთილსინდისიერი დამოკიდებულება ევალება. კეთილსინდისიერად ქცევის ვალდებულება ემყარება სამართალში საზოგადოდ მოქმედ კეთილსინდისიერების ვარაუდს. ეს ვარაუდი განსაზღვრავს სამართლებრივი ურთიერთობის განვითარების საერთო მიმართულებას.

სასამართლო განმარტავს, რომ სამოქალაქო კოდექსი აღიარებს და ეფუძნება „pacta sunt servanda-ს“ (ხელშეკრულება უნდა შესრულდეს) პრინციპს, რომლის თანახმად, ხელშეკრულების მხარემ, რომელმაც იკისრა ვალდებულება, უნდა შეასრულოს ხელშეკრულებით მისივე ნებით შეთანხმებული უფლება-მოვალეობები.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 720-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დავალების ხელშეკრულების შეწყვეტა მხარეებს შეუძლიათ ნებისმიერ დროს. შეთანხმება ამ უფლებაზე უარის შესახებ ბათილია.

ამავე მუხლის მეხამე ნაწილის თანახმად კი თუ ხელშეკრულება წყდება მარწმუნებლის მიერ, მაშინ ის მოვალეა აუნაზღაუროს რწმუნებულს მინდობილი მოქმედების შესრულებისას გაწეული ყველა აუცილებელი ხარჯი, ხოლო, თუ ხელშეკრულება სასყიდლიანი იყო, - გადაუხადოს გასამრჯელო შესრულებული სამუშაოს კვალობაზე.

მოცემულ შემთხვევაში საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ კომპანიამ ავანსად მიღებული 5000 ლარის ფარგლებში შეასრულა შემდეგი მოქმედებები: ჩაერთო სსიპ ქონების ეროვნული სააგენტოში მიმდინარე საქმისწარმოებაში, ასევე მიმართა პროკურატურას, პოლიციას, რათა მოსარჩელისა და სახელმწიფოს თანასაკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება გაეთავისუფლებინა უკანონო ხელყოფისგან, ასევე მიმოწერა აწარმოა სხვადასხვა უწყებებთან, დაიქირავა ადვოკატები, რომლებისთვისაც გარკვეული გასამრჯელო უნდა გადაეხადა, შეადგინა გამიჯვნისთვის საჭირო დოკუმენტაცია: დასკვნა და ნახაზები. ასევე გასათვალისწინებელია, რომ კომპანიისთვის ავანსად გადახდილ 5000 ლარში შედიოდა სასამართლოსთვის მიმართვისა და საქმის განხილვისას წარმოშობილი ყველა საჭირო ხარჯი, თუმცა თ----- ლ-----ის უარის და ხელშეკრულების შეწყვეტის გამო კომპანიას სასამართლოსათვის არ მიუმართავს, რის გამოც ხელშეკრულებით გათვალისწინებული საბოლოო შედეგი - ქონების გამიჯვნა, არ დამდგარა.

მნიშვნელოვანია ასევე ის გარემოებაც, რომ შპს „კ-----“ არის მოგებაზე ორიენტირებული კომპანია, რომელიც მოქმედებდა მოგების მიღების მიზნით. ამ ყოველივეს გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ კომპანიის მიერ გაწეული იურიდიული მომსახურების, მისი დახარჯული დროის, ადამიანური რესურსისა და ხარჯების მიხედვით, ასევე იმის მხედველობაში მიღებით, რომ ქონების გამოჯვანასთან დაკავშირებით დავის გაგრძელება თავად თ----- ლ----ემ არ ისურვა და შეწყვიტა კომპანიასთან ურთიერთობა, სასამართლოს მიაჩნია, რომ შპს „კ-----ს“ მხრიდან ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულება გარკვეულ ეტაპამდე შესრულდა ჯეროვნად, ხოლო დავალების საბოლოოდ შესრულება ვერ მოხდა მარწმუნებლის მიერ ხელშეკრულების შეწყვეტის გამო.

ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ დავალების ფარგლებში მიღებული თანხა - 5000 ლარი, მხარეთა შორის მომსახურებისათვის გათვალისწინებული გასამრჯელოს და კომპანიის მიერ გაწეული ხარჯებისა და შესრულებული სამუშაოს გათვალისწინებით, არის ადეკვატური. აქედან გამომდინარე, მოსარჩელე თ----- ლ-----ის სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

ამავე გარემოებებიდან გამომდინარე სასამართლოს მიაჩნია, რომ ასევე არ არსებობს შპს „კ-----ს“ შეგებებული სარჩელის დაკმაყოფილების საფუძველი.

სასამართლო კიდევ ერთხელ აღნიშნავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 720-ე მუხლის პირველი და მესამე ნაწილის შესაბამისად დავალების ხელშეკრულების შეწყვეტა მხარეებს შეუძლიათ ნებისმიერ დროს. ამასთან, თუ ხელშეკრულება წყდება მარწმუნებლის მიერ, მაშინ ის მოვალეა აუნაზღაუროს რწმუნებულს მინდობილი მოქმედების შესრულებისას გაწეული ყველა აუცილებელი ხარჯი, ხოლო თუ ხელშეკრულება სასყიდლიანი იყო, - გადაუხადოს გასამრჯელო შესრულებული სამუშაოს კვალობაზე.

განსახილველ შემთხვევაში სასამართლოს მიაჩნია, რომ კომპანიის მიერ ავანსად მიღებული თანხით ხელშეკრულების შეწყვეტისათვის გადასახდელი ხარჯები და გასამრჯელო ანაზღაურებულად უნდა ჩაითვალოს.

7. საპროცესო ხარჯები.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც

სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.

გათვალისწინებით იმისა, რომ სარჩელი და შეგებებული სარჩელი არ დაკმაყოფილდა, არ არსებობს მოპასუხისათვის მოსარჩელის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის დაკისრების საფუძველი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 39-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მაგისტრატი მოსამართლის განსჯად საქმეზე სახელმწიფო ბაჟის ოდენობა ყველა ინსტანციის სასამართლოში შეადგენს ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი ოდენობის ნახევარს.

ვინაიდან განსახილველი საქმე მაგისტრატი მოსამართლის განსჯადია, სახელმწიფო ბაჟის ოდენობა უნდა განახევრდეს. მოსარჩელე თ----- ლ-----ეს გადახდილი აქვს სახელმწიფო ბაჟის სახით 150 ლარი, შესაბამისად მას უნდა დაუბრუნდეს 75 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტიდან, როგორც ზედმეტად გადახდილი.

ასევე მოსარჩელე (შეგებებული სარჩელით) შპს „კ-----ს“ გადახდილი აქვს სახელმწიფო ბაჟის სახით 150 ლარი, შესაბამისად, მას უნდა დაუბრუნდეს 75 ლარი სახელმწიფო ბიუჯეტიდან, როგორც ზედმეტად გადახდილი.

8. უზრუნველყოფის ღონისძიებასთან დაკავშირებული საკითხები

სარჩელზე უზრუნველყოფის ღონისძიება გამოყენებული არ ყოფილა.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3-4, მე-8, 53-ე, 55-ე, 243-244-ე, 248-249-ე, 257-ე, 259¹-ე 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა

1. თ----- ლ-----ის სარჩელი შპს „კ-----ს“ მიმართ, არ დაკმაყოფილდეს.
2. შპს „კ-----ს“ შეგებებული სარჩელი თ----- ლ-----ის მიმართ არ დაკმაყოფილდეს.
3. მოსარჩელე თ----- ლ-----ეს დაუბრუნდეს მის მიერ ზედმეტად გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 75 ლარის ოდენობით (საგადახდო დავალება - #2-----, გადახდის თარიღი - 06.05.2019წ.).

4. შეგებებული სარჩელით მოსარჩელე შპს „კ-----“-ს დაუბრუნდეს ლეილა ტაბატაძის მიერ მის სასარგებლოდ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 75 ლარის ოდენობით (საგადახდო დავალება - #8-----, გადახდის თარიღი - 07.07.2019წ.).

5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მომდევნო პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით ახალციხის რაიონული სასამართლოს ბორჯომის მაგისტრატი მოსამართლის აპარატის (ქ. ბორჯომი, დუმბაძის ქ. #7) მეშვეობით.

6. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ახალციხის რაიონული სასამართლოს ბორჯომის მაგისტრატი მოსამართლის აპარატში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

ლუიზა თოდუა